

ковъ“, основателя на първата фабрика за шакъ въ Сливенъ (Грековъ — Юб. сб. с. 139). Отношенията между Чинтуловъ и сливенскитѣ първенци ставали отдень-надень по-натегнати и го заставяли да бжде още по-прѣдпазливъ и мнителенъ. „Утро“ пише слѣдното за тия отношения: „Да се опишатъ спѣнkitѣ, които му правѣха тогава много гъркомани българи, които бѣха и чорбаджии, трѣбва да се пише много. Ще споменемъ само, че тия мизерни души достигнаха дотамъ, че подкупватъ вагабонтинъ да го убие. Чинтуловъ не се е надѣвалъ, че неговитѣ противници гъркомани ще употрѣбятъ най-сетнѣ такова сръдство; но когато една вечеръ излѣзълъ на разходка изъ лозята въ мѣстността наречена Орѣшакъ и седналъ до единъ орѣхъ, грѣмва се отдалечъ съ пушка, и куршумътъ изпищѣлъ покрай главата му. Оттогава Чинтуловъ захвана много да се прѣдпазвз, додѣго измрѣха старитѣ чорбаджии-гъркомани (с. 183). — Куршумътъ може и случайно да е изпищѣлъ край Чинтуловъ, но упоритостта на чорбаджиитѣ и мнителността на поета-учитель сж напълно допустими. 30
